Astrologia tibetană este un subiect destul de puţin cunoscut în ţările europene, care sunt adepte ale astrologiei occidentale, cu precădere. În general sistemele astrologice orientale (chinezeşti, indiene, tibetane) au o notorietate relativ redusă în afara ariei lor de origine (partea estică a continentului asiatic).

Tibetul este o regiune întinsă din Asia, renumită pentru spiritualitatea sa deosebită, pentru liderii săi spirituali aflaţi în exil (Dalai Lama, Karmapa, etc.), şi pentru tratamentul dur aplicat acestei naţiuni de către vecinii chinezi (afiliaţi de peste 60 de ani la doctrina comunistă). Aflat între India şi China, Tibetul a fost influenţat de cultura spirituală a celor două ţări, fără a-şi pierde totuşi propria identitate.

Sistemul astrologic tibetan a fost şi el influenţat de sistemele astrologice ale marilor săi vecini asiatici. Practic, pentru cei iniaţi în elementele de bază şi tehnicile astrologiei chineze şi ale celei indiene, astrologia tibetană reprezintă o sinteză amplă de astrologie indiană şi chineză. Acesta este un sitem astrologic paradoxal, care, uneori, pe anumite subiecte, operează cu cele 5 elemente ale tradiţiei indiene (pământ, apă, foc, aer, eter), iar alteori utilizează cele 5 elemente ale tradiţiei chineze (pământ, apă, foc, lemn, metal).

Putem spune astrologia tibetană este puternic orientată către spiritualitate (iată o altă particularitate), două exemple în acest sens fiind edificatoare. Unul dintre elementele de bază în spiritualitatea tibetană este sistemul Kalachakra (în traducere „Roata timpului”), care se bazează foarte mult pe astrologie (Kalachakra fiind asimilată şi cercului zodiacal). În plus, astrologia tibetană a elaborat un calendar al practicilor spirituale (bazat pe astrologie) numit „Dharma calendar”, care se referă la oportunitatea realizării anumitor tehnici, procedee, ritualuri, purificări, etc., în funcţie de conjuncturile astrale ale zilei.

Astrologia tibetană utilizează aşadar cele 12 semne zodiacale chinezeşti, cele 8 trigrame, sistemul celor 5 elemente chinezeşti, diagramele Lo-Shu ale aceleiaşi tradiţii, dar şi elemente precum zilele lunare (Tithis), domiciliile lunare (Nakshatras), cele 11 Karanas (intervale astrale specifice), acestea din urmă provenind din astrologia indiană. Întâlnim în astrologia tibetană o parte electivă (care se referă la momentele astrologice în care sunt oportune anumite activităţi), o parte predictivă (care anticipează anumite scenarii de viitor), sau teme inedite, precum cele 12 Nidana, care se referă la „etape interdependente în dezvoltarea şi evoluţia conştiinţei”. Cele 12 Nidana sunt chiar semnele zodiacale europene, privite aici într-o altă abordare.

O parte importantă a astrologiei tibetane o reprezintă geomanţia, pe care am putea-o defini ca „ştiinţă a zonelor terestre favorabile şi nefavorabile în anumite momente temporale şi conjuncturi existenţiale”. Geomanţia este prezentă, ca ramură, în astrologia arabă (aşa-numita „astrologie a armelor”), dar partea geomantică s-a dezvoltat la tibetani tot sub influenţa astrologiei chineze (unde este prezentă sub numele de Feng Shui). Practic, astrologii tibetani definesc un număr de „Stăpâni ai Teritoriilor” (Earth Lords), iar guvernarea acestora se repartizează după anumite puncte cardinale şi intercardinale, şi după intervale de timp bine precizate.

În acest scop, astrologia tibetană a preluat diagrama chineză Lo-Shu (careul de 3 pe 3 care însumează 9 palate), i-a trasat sectoare suplimentare de influenţă, şi a atribuit fiecărui sector un Guvernator (Earth Lord). Aceşti Guvernatori sunt nişte entităţi spirituale, cu influenţă favorabilă sau nefavorabilă, care generează nişte tendinţe în ariile proprii, acestea putând fi calculate cu anticipaţie. Este ceva comparabil cu astrologia locală occidentală, dar cu o tentă puternic spirituală şi o complexitate net sporită.

Astrologia tibetană este o astrologie preponderent lunară, şi care analizează cu atenţie relaţiile dintre cele 5 elemente, atât în varianta chineză, cât şi în varianta indiană. Fără a cunoaşte astrologie orientală (chineză, indiană), sistemul astrologic tibetan poate părea foarte dificil, dacă nu chiar imposibil de înţeles şi aplicat.

Iată deci, într-o prezentare foarte sumară, aspectele, temele şi particularităţile astrologiei tibetane.

Cuvinte cheie: Tibet, astrologie, astrologie tibetană, astrologie chineză, astrologie indiană, geomanţie, fengshui.